

A 80 ÉVES NEMZETKÖZI DOKUMENTÁCIÓS SZÖVETSÉG ÉS AZ EGYETEMES TIZEDES OSZTÁLYOZÁS MAGYARORSZÁGON*

Babiczky Béla

ELTE Könyvtartudományi Tanszék

Világszerte ezidén ünneplik bibliográfusok, könyvtárosok és a dokumentáció-tájékoztató munkában dolgozók annak évfordulóját, hogy Paul OULET és Henry LA FONTAINE több évi lelkes előkészítő munkája eredményeként Brüsszelben 80 évvel ezelőtt összeült az első nemzetközi bibliográfiai kongresszus, és ezen létrehozták a Nemzetközi Bibliográfiai Intézetet /IIB/, a mai Nemzetközi Dokumentációs Szövetség /FID/ jogelődjét. Az alapítás nyolcvanadik évfordulóján külön is érdemes méltatni a FID-nek azt a tevékenységét, amelyet - főként történetének első szakaszaiban - egyik legjelentősebb eredményének tekinthetünk: az Egyetemes Tizedes Osztályozás/ETO/ létrehozását. Ennek gondozása és korszerűsítése ma is a FID egyik fontos tevékenysége.

A múlt század végén Brüsszelben megindult nemzetközi bibliográfiai mozgalom célja az volt, hogy megfelelő egységes rendszer alapján létrehozzák az emberi szellem írásos alkotásainak teljes, egyetemes, nemzetközi repertóriumát. E nagyszabású - bár az adott történelmi körülmények között és az akkori munkamódszerekkel utopisztikusnak bizonyult - elképzelés alapjának a tizedes osztályozási rendszer megteremtését tekintették. Ezt az amerikai DEWEY tizedes osztályozásának továbbfejlesztésével, tíz évi munkával 1905-re alakították ki és első táblázata 1905-1907 között jelent meg francia nyelven.

A brüsszeli Nemzetközi Bibliográfiai Intézet alapítói kezdettől fogva nagy figyelemben részesítették a magyar bibliográfusokat, akik viszonylag szűkre szabott lehetőségeik között is jelentős bibliográfiai tevékenységet fejtettek ki. Egyébként kevésbé köztudott, hogy LA FONTAINE nemcsak a FID egyik megalapítója, hanem a belga békemozgalom egyik megteremtője, aki a nemzetközi békemozgalomban is jelentős szerepet vállalt. E minőségében Magyarországon is járt az 1896

* REMETE Lászlónak jelen számunk 635-648. oldalain közölt munkája és BABICZKY Béla cikke történeti jellegükből adódóan néhány esetben ugyanazokat a tényeket, eseményeket közlik. A szerkesztőség ezen az ETO magyarországi történetéről adott kép teljessége érdekében nem változtatott.

szeptemberében tartott VII. nemzetközi békekongresszuson, amelyen JÓKAI Mór és TÜRRE István elnököltek. Budapesti tartózkodását arra is felhasználta, hogy bibliográfiai törekvéseihez magyar munkatársakat keressen. Tájékoztató tárgyalásokat folytatott a kulturális kapcsolatok társadalmi támogatása érdekében gróf TELEKI Sándorral, továbbá FEJÉRPATAKI Lászlóval, a Magyar Nemzeti Múzeum könyvtárának igazgatójával és SCHÖNHERR Gyulával, a Magyar Könyvszemle szerkesztőjével.

Ezen a tárgyalásokon jelen volt mindenütt MANDELLO Gyula is, akinek jelentős szerepe volt abban, hogy 1893-ban a brüsszeli intézet megalapítóinak figyelme az ETO alapját képező DEWEY-féle tizedes osztályozásra irányult. MANDELLO Gyula közgazdász professzor, a Közgazdasági Szemle társszerkesztője, a magyar Közgazdasági Társaság főtitkára a későbbiekben nyilvánvalóan sokat tett a tizedes osztályozás hazai elterjesztésének érdekében is.

Ez idő tájt Magyarországon is foglalkozni kezdtek egy bibliográfiai és könyvtári tudományos társaság létesítésének gondolatával, amelyben mint intézmény a Magyar Nemzeti Múzeum könyvtára is részt kíván venni. Ezért küldte ki a könyvtár ESZTEGÁR Lászlót a második nemzetközi bibliográfiai kongresszusra 1897-ben. Ennek alkalmával mondta el neki OTLET a tizedes rendszer megszületésének előtörténetét, amit ESZTEGÁR László a Magyar Könyvszemlében 1898-ban így ír le: "Valóban Uram, internacionális már a kezdete is ennek a mi vállalkozásunknak. Két belga - én és LA FONTAINE barátom - tündöklik azon, hogy a szociológia s esetleg az összes tudományok repertóriumát mi módon lehetne legcélszerűbben megteremteni. S éppen ebben az időben találkoztam Ostendében az Ön egyik honfitársával - avec mon ami Jules MANDELLO - s egy magyar ember elbeszéli nekem, hogy Amerikában egy új bibliográfiai rendszerről hallott, mely ott nagyon rohamosan terjed. Azonnal átmentem Londonba, s ott a British Museum révén ráakadtam a DEWEY táblázataira; s most Uram, itt köröttünk egy nagy internacionális társaság buzgólkodik velünk együtt az eszme diadaláért." Ha ESZTEGÁR László közlése talán nem is szó szerinti, de szellemében jól fejezi ki a brüsszeli intézet alapítóinak értékelését.

A bibliográfiai kongresszusok hatására Magyarországon is alkalmazni kezdték DEWEY tizedes osztályozását, de egyszersmind a brüsszeli munkálatokkal egyidejűleg nálunk is különféle változtatásokat hajtottak végre. Ismeretes, hogy a tizedes osztályozás magyarországi elterjesztésének megindításában milyen jelentős szerepet játszott SZABÓ Ervin, aki a DEWEY-féle tizedes osztályozást 1901-től alkalmazta a Kereskedelmi és Iparkamara könyvtárában, s annak mintegy 900 oldal terjedelmű katalógusát e rendszer szerint csoportosítva tette közzé 1902-ben. SZABÓ Ervin ezen kívül a MANDELLO Gyula által szerkesztett Közgazdasági Szemle mellékletében 1902-től a tizedes rendszerben regisztrálta a gazdaságtani és társadalomtudományi irodalom legújabb termését és ennek kapcsán egy egészen rövid, magyar nyelvű decimális áttekintést is közlített.

E munkásságával SZABÓ Ervin magára vonta a brüsszeli bibliográfiai intézet figyelmét, s így került sor arra, hogy már 1902-ben felkérték a Bibliographia Universalis c. sorozatban a gazdasági-társada-

lomtudományi kötet szerkesztésére. SZABÓ Ervin egy éven belül összeállította a Bibliographia Economica Universalis anyagát, s az 1904-ben decimális rendben meg is jelent. A címlapon SZABÓ Ervin neve együtt szerepel MANDELLO, OTLET és LA FONTAINE nevével.

SZABÓ Ervin 1904-ben megvált régi munkahelyétől és a Fővárosi Könyvtár szervezésével bízták meg. Ez azonban csak 1911-ben vált önálló intézménnyé, s ekkor nevezték ki SZABÓ Ervint a Könyvtár igazgatójává. Most már lehetősége nyílt - 1905-1907 között megjelent francia nyelvű kiadás ismeretében - a közel 100 000 kötetessé nőtt gyűjtemény egységes rendezésénél a decimális rendszer brüsszeli változatának bevezetésére. SZABÓ Ervin azonban a Fővárosi Könyvtárat elsősorban társadalomtudományi gyűjteménnyé fejlesztette, s úgy találta, hogy annak osztályozására a tizedes rendszer 3-as főosztálya nem felel meg. 1911 közepétől levelezést kezdeményezett ezért OTLET-vel és javasolta a táblázatok felülvizsgálatát és egyes részeinek átdolgozását. Tájékoztatatta OTLET-t arról, hogy a Fővárosi Könyvtárban milyen lényeges változtatásokat és kisebb javításokat kíván végrehajtani a táblázatokon, s ezekhez véleményét és hozzájárulását kérte. OTLET néhány napon belül válaszolt, üdvözölte a tizedes osztályozás bevezetését a Fővárosi Könyvtárban, de hangsúlyozta, hogy változtatásokat a rendszeren csak nyomós érvek alapján fogadnak el. SZABÓ Ervin rövidesen elkészült a részletes válasszal, indokolta változtatásainak szükségességét és megküldte a módosított decimális táblázati részek kéziratát. OTLET a módosítások megvitatása végett még ugyanezen év őszén Budapestre sietett. OTLET Brüsszelbe való visszatérése után SZABÓ Ervin 1911 októberében elküldte módosított javaslatát, erre a levélre azonban - amint később kiderült a posta hibájából - nem kapott választ. SZABÓ Ervin az előzetes tárgyalások alapján a hallgatást beleegyezésnek vélte, s minthogy könyvtárának munkálatai halaszthatatlanul sürgősek voltak, 1912-ben sokszorosította a Fővárosi Könyvtár használatára átdolgozott decimális táblázatait. A tárgyalásokat levelezés útján azonban még 1912-ben, majd 1913-ban ismételten felvette a brüsszeli intézettel, s jelezte, hogy változtatásait ideiglenes jellegűeknek tekinti maga is. Késznek nyilatkozott a nemzetközi egységesség érdekében változtatásainak egyeztetésére. Erre azonban az első világháború kitörése miatt már nem került sor. Ezzel a magyarországi első generáció kapcsolatai véget értek.

A hazai könyvtáros közvélemény a külföldi kedvezőtlen bírálatokat megismerve, a tizedes osztályozást vegyes érzelmekkel, sőt több esetben határozott ellenérzéssel fogadta. Számosan voltak azonban, akik felismerték a nemzetközileg egységes, egyetemes osztályozás használatának gyakorlati jelentőségét, s azt az előnyt, amit egy nemzetközileg kidolgozott, fejleszthető és központosítandó korszerűsíthető osztályozási rendszer nyújthat a bibliográfiai és könyvtári munka számára. Idővel bebizonyosodott, hogy azoknak lett igazuk, akik a tizedes osztályozás használatának bevezetését mellett foglaltak állást. A KÓHAI MI Béla szerkesztette Könyvtári Szemle 1916-ban "Decimális segerszemle" címmel arról tájékoztat, hogy több mint másfél évtizeddel SZABÓ Ervin kereskedelmi és iparkamrai katalógusának megjelenése után már más bibliográfusok is egyre nagyobb számban használják a decimális rendszert, a nagyobb könyvtárak azonban még elzárkóznak bevezetése elől. SZABÓ Ervin 1918-ban, MANDELLO Gyula pedig 1919-ben meg-

halt. Az 1919-es proletárforradalom SZABÓ Ervin kiváló munkatársait, DIENES Lászlót és KÓHALMI Bélát helyezte a könyvtárügy élére, s ők az internacionalizmus szellemében, a közművelődés gyakorlati szempontjait követve a decimális rendszer általános elterjesztése mellett állottak ki. A Magyar Tanácsköztársaság bukása után azonban az uttörők munkája abbamaradt.

A két világháború között a nemzetközi kapcsolatok a könyvtárak vonatkozásában is nehezen bontakoztak ki. Az egységes, nemzetközi osztályozási rendszer előnyeit azonban a harmincas évektől egyre többen felismerték világszerte és nálunk is. A magyar bibliográfusok és könyvtárosok egy újabb generációja - részben a Fővárosi Könyvtárban SZABÓ Ervin örökségeként fennmaradt gyakorlat, részben a harmincas évektől kibontakozó és megerősödő nemzetközi dokumentációs mozgalom hatására - igyekezett kihasználni a felismert lehetőségeket, s ez a nemzetközi orientáció többek között az ETO-nak, mint nemzetközi osztályozási rendszernek előtérbe kerüléséhez vezetett. A harmincas évek végére és a negyvenes évek elejére hazánkban már mintegy 25-30 jelentősebb könyvtárunkban használják az ETO-t, s ez igen nagy segítség a hazai könyvtári munkamódszerek korszerűsödésében.

A Nemzetközi Bibliográfiai Intézet /IIB/ 1931-ben Nemzetközi Dokumentációs Intézetté /IID/ alakul át, majd az 1937. évi párizsi dokumentációs világkongresszus után 1938-ban Nemzetközi Dokumentációs Szövetséggé /FID/ szerveződik. Mindez világszerte, így nálunk is, a nemzetközi kapcsolatok megerősödését eredményezi. A FID-dal ekkoriban a kapcsolatot a Magyar Könyvtárosok és Levéltárosok Egyesülete vette fel és hazánkat a FID kongresszusain többek között KÁPLÁNY Géza és VEREDY Gyula képviselték, akik az ETO hazai alkalmazásának állandó propagálói voltak.

A FID történetében az 1928-1939 közötti időszakot főként az jellemzte, hogy erőit az ETO továbbfejlesztésére és tökéletesítésére összpontosította, beleértve az ETO táblázatainak az európai világnyelveken való kiadását is. Az ETO széles körű elterjedésének és használatának ez egyik igen lényeges előfeltétele és biztosítéka volt, és a hazai könyvtári munkamódszerek fejlődésére és a kezdeti dokumentációs törekvésekre is kihatott. A FID akkori kongresszusain részt vevő magyar könyvtárosok és bibliográfusok referátumaikkal, előadásaikkal többször eredményesen szerepeltek, s érdeklődésük közepontjában jelentős mértékben éppen az osztályozás kérdései állottak. A hazai könyvtárosok a FID céljait és tevékenységét nem utolsósorban KÁPLÁNY Géza, VEREDY Gyula, NÉMETH Endre, CSAPODI Csaba és mások tanulmányaiból ismerhették meg. Az ETO akkoriban új, francia nyelvű 2. kiadása /1927-1933/ és az új típusú /főként a német nyelvű/ rövidített kiadás táblázatai már megtalálhatók voltak számos magyar könyvtáros munkaasztalán.

Az ETO hazai használatának elterjesztésén többen fáradoztak, így KÁPLÁNY Géza a Technológiai és Anyagvizsgáló Intézet könyvtárában 1923-ban vezette be, majd később könyvtártani kézikönyvének második köteteként az új nemzetközi kiadások felhasználásával magyar nyelvű rövidített táblázatát adta közre /1943/, s ő az, aki az ipari /műszaki/ dokumentáció hazai megszervezését szorgalmazta. A Fővárosi Könyv-

tárban az osztályozás tekintetében VEREDY Gyula eleveníti fel SZABÓ Ervin osztályozási törekvéseit, terjeszti az ETO ismeretét, egyszerre mind igyekszik közelíteni a könyvtár átdolgozott decimális rendszerét a FID új hivatalos táblázataihoz, amelyekben egyébként felismerhető SZABÓ Ervin módosításainak hatása is. Ezek a kezdeményezések azonban a két világháború közötti Magyarországon csak viszonylag szűk keretek között alakulhattak ki. Lényeges változást a FID-del való kapcsolatokban és az ETO használatában a felszabadulás hozott.

Az elmúlt harminc év során hazánkban az ETO használatában alapvető változás következett be. Magyarország 1946-ban újra felveszi a kapcsolatot a FID-del, s ez a kapcsolat kezdetben főként az ETO használatában nyilvánult meg. A felszabadulás után újjászerveződő, majd minden korábbinál gyorsabb ütemű fejlődésnek induló könyvtári és dokumentációs munka számára nagy jelentősége volt az ETO korábbi jelentős hazai hagyományainak. 1948 óta szinte valamennyi típusú könyvtár és a kialakuló dokumentációs intézmények egyöntetűen vállalták az ETO használatát. Nagy tudományos könyvtáraink éppen úgy, mint a megyei, városi, szakszervezeti közművelődési könyvtárak rátértek használatára. ETO jelzetekkel közli anyagát 1946 óta a Magyar Nemzeti Bibliográfia és 1947 óta a Magyar Folyóiratok Repertórium a c. két periodikus bibliográfiánk is. Az ETO-jelzeteket feltüntetik az Állami Könyvtárjelző Vállalat könyvjegyzékeiken és a könyvtárak számára központilag kiadásra kerülő nyomtatott katalóguscédulákon is.

Mindezt lehetővé tette az, hogy a könyvtári és dokumentációs intézmények irányító szervei az ETO rövidített táblázatait magyar nyelven kellő időben és kielégítő példányszámban a hazai használók rendelkezésére bocsátották. Bár nagyobb könyvtáraink hosszú ideig használták a külföldi kiadású idegen nyelvű /angol, francia és főleg német/ táblázatokat, számukra is, de különösen a közművelődési könyvtárak számára volt nagy jelentősége annak, hogy az ETO magyar nyelvű rövidített táblázata elsőként 1950-ben az Országos Dokumentációs Központ szerkesztésében és kiadásában, majd 1950 és 1955 között sokszorosított formában négy kiadásban is, együtt mintegy három és félezer példányban került munkaeszközként a könyvtárosok kezébe. A gyorsan tovább növekvő igények kielégítésére, most már nyomtatásban és korszerűsített tartalommal 1958-ban új rövidített kiadás jelent meg ezernél több példányban.

Ezek a rövidített magyar ETO táblázatok az új társadalmi fejlődés igényeit figyelembe véve, több, a nemzetközi táblázatoktól eltérő jelzetet is felvettek, egyidejűleg azonban magyar részről rendszeresen történtek kísérletek a szükséges változtatások elfogadtatására. Az ilyen jellegű kapcsolatok a FID-del az Országos Osztályozási Bizottság tevékenységéhez kötődtek. Különös jelentőségűvé vált az 1959. évi budapesti nemzetközi ETO-konferencia kezdeményezése, amelynek nyomán a FID 1959. évi varsói kongresszusa az ETO-korszerűsítés munkálataiban is új korszakot nyitott.

Ettől kezdve a magyar osztályozási szakemberek szervezeten és aktívan bekapcsolódtak a FID különböző osztályozási bizottságainak munkálataiba, különösképpen a 3 Társadalomtudományok főosztály korszerűsítését célul tűző FID/C3 munkabizottság tevékenységébe. Ez az

évenként kétszer ülésező munkabizottság tizenöt évi működése során már három alkalommal is /1962, 1966, 1969/ Magyarországon tartotta értekezletét, s ezen kívül e bizottság egyes munkacsoportjai is számos esetben működtek Budapesten. Az aktív magyar részvétel a FID/C3 bizottság munkájában nemzetközileg is elismert, s ez egyuttal jól példázta azt az intenzív kölcsönös kapcsolatot, amely a FID osztályozási tevékenysége és a hazai osztályozási tevékenység között kialakult. De említhető lenne több más ETO szak is, amelynek revíziós munkálataiban magyar intézmények vagy szakértők eredményesen működtek közre.

Az osztályozás területén a FID-del való jó együttműködést az is tanúsítja, hogy az 1966-ban kiadott új magyar rövidített ETO-táblázat már a nemzetközi sémával teljes összhangban, magyar szabványként jelent meg, s a korszerűség követelményeinek mindenben megfelelően hivatalos FID-számot is kapott. Ez az új rövidített kiadás 3000 példányban került a magyarországi könyvtárakba és dokumentációs intézményekbe. Több évi előkészítő munka után hamarosan követte ezt a magyar nyelvű teljes kiadás is, amely 1968-1972 között 42 kötetben jelent meg hivatalos FID-kiadványszámmal. Ezt követően folyamatosan megjelennek a korszerűsített táblázatok vagy táblázati részek. Az ETO használatának korszerűsítését van hivatva biztosítani az is, hogy az OMKDK a FID hozzájárulásával 1967 óta az ETO módosításait tartalmazó Extensions and Corrections to the UDC c. sorozatot magyar fordításban is kiadja Kiegészítések és módosítások az Egyetemes Tizedes Osztályozáshoz címen.

Az ETO magyar nyelvű teljes kiadása jogán Magyarország képviselője részt vesz a FID Központi Osztályozási Bizottságának /FID/CCC/ munkájában. Ez a testület a FID, 1972 őszén Budapesten tartott kongresszusához kapcsolódva nálunk ülésezett és az osztályozás aktuális kérdéseiről nyílt ülésen tájékoztatta a magyar könyvtárosokat és dokumentalistákat.

A magyar nyelvű kiadás munkálatait az OMKDK keretében irányító ETO szerkesztőbizottság kapcsolatai a FID Osztályozási Osztályával jó, s ez állandó és hatékony segítséget jelent a magyar kiadás munkálataiban. A FID Osztályozási Osztálya nemcsak a szükséges elvi hozzájárulást adta meg a magyar kiadáshoz, hanem szerzői jogilag is kedvező feltételeket biztosított. A FID Osztályozási Osztálya, illetve Központi Osztályozási Bizottsága több alkalommal közvetlen segítséget is nyújtott a magyar kiadás munkálataihoz. A szerkesztés megindulása előtt a FID/CCC két tagja, G. LORPHEVRE /a francia nyelvű kiadás/ és M. SCHUCHMANN /a német kiadás/ szerkesztői az OMKDK meghívására Budapesten jártak és megbeszéléseket folytattak a magyar munkatársakkal. A teljes magyar kiadás egyes kötetének kéziratait és korrekturalevevőnatait jóváhagyásra rendszeresen elküldték a FID Osztályozási Osztálynak. A kapcsolat azonban kétoldalú volt, ami azt jelentette, hogy a magyar szerkesztőség rendszeresen jelezte a FID Osztályozási Osztálynak a magyar kiadás szerkesztési munkái során felderített jelzeteleési vagy terminológiai ellentmondásokat, a felderített szakmai problémákat, korszerűtlenségeket, s ezzel hozzájárult az ETO-táblázatok nemzetközi korrekciójához is.

Az ETO magyar szerkesztőbizottsága azon munkálkodik, hogy a magyar könyvtárosok, bibliográfusok, dokumentalisták és tájékoztatási szakemberek munkájuk elősegítésére a szükséges korszerű osztályozási táblázatokat mindenkor kézhez kapják.

A FID osztályozási bizottságainak munkájában a magyar részvétel nemcsak azt teszi lehetővé, hogy az ETO korszerűsítésébe a hazai osztályozó könyvtárosok és tájékoztatási szakemberek is alkotó módon beleszólhatnak, hanem ez egyszerűen jelentős segítség a hazai osztályozó szakembereknek a nemzetközi szintű tájékozottság megszerzéséhez.

Nyolcvan esztendővel a FID megalapítása után az ETO hazánkban elevenen működő osztályozási rendszer, amely nagy segítséget jelentett a múltban és jelent még inkább napjainkban. Az ETO munkálataiban való hagyományos magyar részvétel eredményessége alapján joggal tekinthetjük a FID osztályozási rendszerét sajátunknak, hiszen annak korszerűsítéséhez, kialakításához mi magunk is sokban hozzájárultunk és hozzájárulunk.

BABICZKY Béla: A 80 éves FID és az Egyetemes Tizedes Osztályozás Magyarországon

A szerző cikkében áttekinti az Egyetemes Tizedes Osztályozás történetét hazánkban. Az ETO elterjesztésében jelentős szerepet játszott még az I. világháború előtt, SZABÓ Ervin. A hazai könyvtáros közvélemény vegyes érzelmekkel fogadta eleinte, de sokan felismerték jelentőségét. A harmincas évek végére hazánkban már mintegy 25-30 jelentősebb könyvtárban használják az ETO-t.

Az elmúlt harminc év során az ETO használatában gyors ütemű fejlődés indult meg és a FID-dal való jó együttműködés is fokozódott.

Az ETO jelenleg hazánkban széles körben elterjedt osztályozási rendszer, amely igen nagy segítséget jelentett a múltban és jelent még inkább napjainkban a bibliográfiai és könyvtári munka számára.

BABICZKY, B.: 80 years anniversary of the International Federation for Documentation and the Universal Decimal Classification in Hungary

The author presents a survey on the history of UDC in Hungary. In the propagation of UDC a prominent role was played already before the First World War by Ervin SZABÓ. The general public of Hungarian librarians reacted first with mixed emotions, but the value of UDC was soon recognized by several experts. At the end of the 30s the UDC was already used in 25-30 major libraries.

During the last thirty years the use of UDC progressed rapidly and paralelly, the co-operation with the FID has been intensified.

Presently the UDC is a widely accepted classification system in Hungary, having supported the work of librarians and bibliographers very much in the past and supporting it even more in the present.

БАБИЦКИ, Б.: Волегие дела Международной Федерации Документации и Универсальной Десятичной Классификации в Венгрии

Автор дает отчеты об истории УДК в нашей стране. В распространении УДК перед первой мировой войной играл большую роль Эрвин Сабо. Общественность венгерских библиотекарей в начале приняла УДК со смешанным чувством, но многие узнали ее значительность. В конце 30-ых лет УДК была использована уже в 25-30 больших библиотеках.

В течение последних 30 лет при использовании УДК началось быстрое развитие, и расширилось сотрудничество с МФД.

В настоящее время УДК является в нашей стране широко распространенной, и она значила огромную помощь и в прошлом, и значит постепенно больше в настоящем для библиографических и библиотечных работ.

BABICZKY, B.: Der 80 jährige Internationale Verband für Dokumentation und die Universelle Dezimalklassifikation in Ungarn

Der Verfasser bietet einen Überblick der Geschichte der UDK in Ungarn. In der Verbreitung der UDK - noch vor dem ersten Weltkrieg - spielte der berühmte ungarische Bibliothekar, Ervin SZABÓ eine wichtige Rolle. Anfangs empfing die öffentliche Meinung der heimischen Bibliothekare die UDK mit gemischten Gefühlen, aber es fanden sich doch schon damals viele, die ihre Bedeutung erkannten. Am Ende der dreissiger Jahre wurde die UDK schon in etwa 20-30 bedeutenden Bibliotheken benutzt.

Während der letzten 30 Jahre erfuhr die Anwendung der UDK eine rasche Entwicklung, und auch die Zusammenarbeit mit der FID verstärkte sich.

Die UDK ist heute in Ungarn ein weit verbreitetes Klassifikationssystem, das schon in der Vergangenheit grosse Hilfe leistete und heutzutage in noch stärkerem Masse als nützliches Hilfsmittel der bibliographischen und bibliothekarischen Arbeit betrachtet wird.

